

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 1774/C1/1822

Data: 25.06.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 33493/22.05.2025, formulată de SRL, cu sediul în, ..., județul, având cod unic de înregistrare RO ..., înmatriculată la Oficiul pentru Registrul Comerțului sub nr., reprezentată legal prin administrator, și convențional prin, formulată împotriva documentației de atribuire elaborată de către autoritatea contractantă, cu sediul în, județ, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului, având ca obiect: „Execuție lucrări pentru obiectivul de investiție – Modernizare iluminat public în – etapa II, județul” cod CPV: 45316110-9, s-a solicitat: obligarea autorității contractante să dispună măsuri de remediere în sensul modificării prevederilor documentației de atribuire contestate și a eliminării cerințelor restrictive; dacă se constată că nu mai pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii, dispunerea anulării procedurii; obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate cu prezentul demers; accesul la dosarul cauzei.

În luarea deciziei, CONSILIUL, legal investit, a avut în vedere următoarele:

Contestatorul dezvoltă motivele de fapt și de drept pentru care solicită, în sensul eliminării cerințelor restrictive.

1. Eliminarea factorului de evaluare denumit capacitatea de implementare a sistemului de telegestiune.

Solicită eliminarea factorului având în vedere că nu prezintă niciun fel de relevanță pentru procedură, neputându-se face vreo diferențiere între oferte, întrucât la evaluarea ofertei nu pot exista decât cele două cazuri limită, respectiv fie oferta este conformă și primește punctajul pentru acest factor de evaluare, fie oferta este neconformă, caz în care nu se mai face o evaluare cu privire la factorii de evaluare și, în consecință, redistribuirea punctajului.

2. Cerințele restrictive privind proba practică și prezentarea mostrelor.

Solicită:

a) În principal, eliminarea acestei cerințe, cu motivarea că, proba practică implică și prezentarea mostrelor, fiind practic un criteriu de calificare. Având în vedere că este vorba despre un criteriu de calificare, acesta trebuia inclus în anunțul de participare, însă, în prezentul caz, cerința a fost inclusă doar în proiectul tehnic și în caietul de sarcini și în fișa de date. De asemenea, având în vedere că prin documentația de

atribuire au fost solicitate rapoarte de testare/fișe tehnice, certificate de conformitate, cerința privind proba practică are rolul doar de a restrânge concurența, sens în care se impune eliminarea acesteia.

b) În subsidiar, învederează Consiliului că proba practică implică și livrarea de materiale/mostre, un cost suplimentar pentru ofertanți, prin urmare, în cazul în care se menține această cerință, solicită să se accepte ca proba practică care implică, inclusiv, prezentarea mostrelor, să se efectueze doar de către ofertantul declarat câștigător, cu înregistrare video și audio, pentru a elimina eventualele aprecieri subiective efectuate de către comisia de evaluare. De asemenea, solicită ca aceasta să se organizeze în spații cu semnal GSM, special amenajate.

c) Proba practică impune prezentarea unor eșantioane/ echipamente care exced obiectului contractului.

d) Cererea de eliminare a probei practice este justificată și de faptul că mențiunea unei astfel de cerințe încalcă prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții impune ca echipamentele și lucrările să fie evaluate în condiții reale de funcționare, acolo unde este cazul. În cazul iluminatului public, este evident că: „condițiile reale” nu pot fi replicate într-o cameră. Echipamentele de iluminat public stradal sunt proiectate și fabricate pentru funcționarea în medii exterioare, în condiții reale de exploatare: intemperii, variații de temperatură, umiditate, vânt, praf, vibrații etc. Testarea acestor echipamente într-un mediu controlat de laborator sau în spațiu închis (ex. cameră) nu poate simula și nu reflectă condițiile reale de utilizare, ceea ce face ca proba practică să fie irelevantă sau chiar imposibilă.

e) Cererea de eliminare a probei practice este justificată și de faptul că mențiunea unei astfel de cerințe încalcă prevederile HG nr. 51/1996 privind aprobarea Regulamentului general de urbanism și alte reglementări urbanistice prevăd că infrastructura publică de iluminat este parte integrantă a spațiului public urban, iar testarea funcționalității acesteia trebuie făcută în raport cu mediul urban real.

f) Cererea de eliminare a probei practice este justificată și de faptul că mențiunea unei astfel de cerințe încalcă prevederile SR EN 13201 – Iluminat public (standard românesc care preia standardele europene) prevede în mod clar că evaluarea performanțelor pentru iluminatul rutier (parte a iluminatului stradal) se face în condiții reale de amplasare, incluzând evaluări privind:

- distribuția luminii pe carosabil,
- uniformitatea iluminării,
- nivelul de luminanță perceput de participanții la trafic,
- impactul asupra mediului înconjurător (poluare luminoasă).

Aceste condiții nu pot fi replicate într-un laborator.

Pentru soluționarea acestei critici, indică extrase relevante din documentația de atribuire (fișa de date, pag. 4).

A. Autoritatea contractantă a solicitat, cumulativ, prin documentația de atribuire, declarație de conformitate a produselor, dar și prezentarea de rapoarte de testare, rapoarte de conformitate, fișe tehnice etc. În condițiile arătate, obligația realizării unei probe practice, reprezintă o cerință disproporționată, astfel că, cerința în analiză, reprezintă un obstacol nejustificat în calea operatorilor economici interesați să participe la procedură, care generează costuri suplimentare.

B. În plus, realizarea probei practice implică și prezentare mostrelor. Învederează faptul că această cerință privind proba practică care presupune și prezentare mostrelor este stipulată în cuprinsul Fișelor tehnice, ci nu în Anunțul de participare simplificat.

Menționează că în considerarea dispozițiilor art. 179 lit. I) din Legea nr. 98/2016, solicitările de mostre (de către achizitor) au natura unor cerințe care să probeze capacitatea tehnică a ofertantului de a executa viitorul contract, și nu conformitatea produselor propuse cu cerințele de la nivelul fișelor tehnice.

În absența oricărei mențiuni, din cuprinsul anunțului de participare, privind obligativitatea prezentării mostrelor, apreciază că se impune anularea acestei cerințe.

3. Solicită eliminarea cerințelor restrictive prin care se solicită capturi de ecran.

În principal, solicită eliminarea acesteia cu motivarea că reprezintă o clauză nescrisă. Având în vedere că este o cerință privind capacitatea tehnică, se impune eliminarea acestei cerințe cu motivarea că aceasta trebuia inclusă în anunțul de participare fiind o cerință de calificare, în sens contrar se impune eliminarea acesteia, ca fiind clauză nescrisă, potrivit prevederilor art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016.

Învederează Consiliului că se impune eliminarea cerinței și prin raportare la faptul că existența unei astfel de cerințe contravine prevederilor GDPR, pornind de la faptul că în cadrul sistemelor se regăsesc date personale ale utilizatorilor.

Pentru soluționarea acestei critici, indică extrase din documentația de atribuire.

În opinia contestatorului, cerința de a prezenta capturi dintr-o aplicație implementată până la momentul licitației este restrictivă și problematică din mai multe perspective, inclusiv din punct de vedere al protecției datelor cu caracter personal (GDPR) și al concurenței echitabile.

Consideră că această solicitare poate implica divulgarea unor informații confidențiale sau sensibile, în special dacă aplicația utilizată conține date ale clienților existenți, loguri de activitate sau alte informații protejate.

Conform regulamentului GDPR, orice procesare și partajare de date trebuie să fie justificată, iar solicitarea unor capturi de ecran dintr-un sistem deja implementat poate intra în conflict cu cerințele de confidențialitate și protecție a datelor.

De asemenea, precizează că în combinație cu obligativitatea unui cont demo, cerința devine și mai restrictivă, deoarece impune ofertanților nu doar să aibă o soluție complet funcțională înainte de licitație, ci și să ofere acces demonstrabil la aceasta, ceea ce favorizează

furnizorii care au deja implementări comerciale și exclude inovatorii sau dezvoltatorii care ar putea propune soluții echivalente, dar care nu sunt încă operaționale într-un sistem demonstrabil.

Mai mult, nu este specificat clar dacă acest cont demo trebuie să conțină date reale sau fictive, ceea ce poate ridica probleme legale și tehnice.

Consideră de asemenea faptul că prin impunerea acestor cerințe, se restrânge în mod artificial competiția, limitând accesul la licitație doar la anumiți furnizori care corespund exact acestor criterii, fără a permite

soluții alternative care ar putea îndeplini aceleași funcționalități într-un mod diferit, dar la fel de eficient.

4. Eliminarea cerinței prin care se impune sistemul de comunicare 2.42-2.48 integrat și acceptarea de alte protocoale de comunicație în frecvențe proprii fiecărui producător cu respectarea cerințelor de securitate din documentația de atribuire.

În concret:

În principal, solicită eliminarea cerinței prin care se impune sistemul de comunicare 2.42-2.48 integrat și acceptarea de alte protocoale de comunicație în frecvențe proprii fiecărui producător cu respectarea cerințelor de securitate din documentația de atribuire.

În subsidiar, în temeiul prevederilor art. 156 din Legea nr. 98/2016, solicită ca fiecare trimitere să fie însoțită de mențiunea „sau echivalent”.

Pentru soluționarea acestei critici, indică extrase relevante din documentația de atribuire.

5. Cerința restrictivă prin care se solicită declarația producătorului/proprietarului serverului.

Consideră cerința restrictivă, pentru sistemul de telegestiune, precizând că ar trebui să fie suficient și acoperitor documentația prezentată de producătorul sistemului de telegestiune. Solicită să se accepte și alte tipuri de găzduire.

Citirea datelor de pe modulul ce controlează aparatul de iluminat și trimiterea acestora în cloud sau interpretarea lor la nivel local, pentru operațiuni de instalare sau depanare, poate fi realizată în mai multe moduri și utilizând alte tehnologii spre deosebire de citirea prin RFID care necesită utilizare unui PRB pentru accesul la aparatul de iluminat aflat pe stâlp și apropierea unui cititor RFID (care poate fi un telefon mobil) de modulul care controlează aparatul de iluminat montat deja și aflat sub tensiune.

Printre alte tehnologii pentru accesarea directă a modulului pot fi enumerate Bluetooth, Wifi, Lora, PLC, etc, tehnologii ce nu necesită un contact direct cu modulul aflat sub tensiune.

6. Eliminarea cerinței prin care se impune sistemul de comunicare de tip „MESH”, frecvența radio, minim 6 canale.

În concret:

În principal, solicită eliminarea cerinței prin care se impune sistemul de comunicare „MESH” și acceptarea de alte protocoale de comunicație în frecvențe proprii fiecărui producător cu respectarea cerințelor de securitate din documentația de atribuire;

În subsidiar, în temeiul prevederilor art. 156 din Legea nr. 98/2016, solicită ca fiecare trimitere să fie însoțită de mențiunea „sau echivalent”.

7. Eliminarea cerințelor restrictive prin care se impune tehnologia de comunicație prin RF 2,4 GHZ și prin care se solicită cod Pin

În acest context, solicită, inclusiv, eliminarea cerinței privind codul Pin din toate fișele tehnice.

În subsidiar, în temeiul prevederilor art. 156 din Legea nr. 98/2016, solicităm ca fiecare trimitere să fie însoțită de mențiunea „sau echivalent”.

8. Eliminarea cerințelor restrictive prin care se impune tehnologia radar - din toate fișele tehnice

Solicită eliminarea cerințelor restrictive prin care se impune tehnologia radar din toate fișele tehnice.

Solicită excluderea cerințelor legate de tehnologiile specifice folosite pentru detecția mișcării și monitorizarea volumului de trafic (RADAR în acest caz) și acceptarea de tehnologii echivalente ce îndeplinesc funcționalitățile cerute.

Consideră că cerința unei capturi de ecran dintr-un proiect unde soluția implementată este un restrictivă deoarece intră în contradicție cu GDPR și necesită acordul terților

Solicită excluderea cerințelor legate de tehnologiile specifice folosite și acceptarea de tehnologii echivalente ce îndeplinesc funcționalitățile cerute (PIR / RADAR si 2,4 Ghz).

Având în vedere că pe piața de sisteme de telegestiune există mai multe modalități de comunicație fără fir atât radio cât și GSM, consideră că cerința este restrictivă, fiind încălcate astfel, prevederile art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

9. Eliminarea cerințelor restrictive din fișă tehnică nr. 4 Senzor optic pentru monitorizarea concentrației de tip PM 0.5/1/2.5/4/10 din aer.

a) Solicită eliminarea cerințelor privind sistemul de comunicare, respectiv a cerințelor prin care se impune eliminarea cerințelor prin care se impune conexiune celulară cu GSM, eSIM integrat (LTE Cat M1 , NB-IoT NB2, EGPRS) și eliminarea cerințelor privind Antena 2.42-2.48 GHz, cu alegere din 8 frecvențe.

b) Eliminarea cerințelor privind calitatea aerului (PM 1-PM 10, VOC 0-500, NOx 0-500).

a) În ceea ce privește sistemul de comunicare, având în vedere că pe piața de sisteme de telegestiune există mai multe modalități de comunicație fără fir atât radio cât și GSM, consideră că cerința este restrictivă, fiind încălcate prevederile art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

Precizează că pe piața sistemelor de telegestiune fiecare producător își stabilește frecvența de comunicație radio în gama proprie de frecvențe, asigurând aceleași funcționalități și elemente de securitate ca cele ale frecvenței 2.4 impusă.

b) Solicită excluderea cerințelor legate de calitatea aerului (PM 1 - PM 10, VOC 0-500, Nox 0-500, temperatura aer, umiditate Aer etc.). Cerința este una restrictivă, obiectivul principal al proiectului fiind acela de modernizare a iluminatului public și nu de monitorizare a calității aerului. De asemenea obiectivele specifice ale proiectului, prezentate în caietul de sarcini, nu fac referire la monitorizarea calității aerului și nici nu prezintă în vreun fel modul în care un astfel de senzor poate fi folosit în conjunctură cu echipamentele destinate modernizării și telemanagementului rețelei de iluminat public.

Consideră că echipamentele ce vizează acest obiectiv pot face obiectului unei alte proceduri.

10. Cerința restrictivă prin care se solicită concentrator de date cu ecran tactil 4inch - solicită eliminarea acestei cerințe.

Contestatorul consideră că autoritatea contractantă impune această cerință cu scopul de a favoriza unicul producător (<https://www.esaveag.com/produkte/controller-2/slc-motion-203/>), restrângând astfel concurența, cu încălcarea prevederilor art. 166 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

11. Eliminarea cerințelor restrictive care visează conexiunea celulară.

Solicită eliminarea cerințelor privind sistemul de comunicare, respectiv a cerințelor prin care se impune se impune conexiune celulară.

Având în vedere că pe piața de sisteme de telegestiune există mai multe modalități de comunicație fără fir atât radio cat si GSM, contestatorul consideră că cerința este restrictivă, fiind încălcate prevederile art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

Precizează că pe piața sistemelor de telegestiune fiecare producător își stabilește frecvența de comunicație radio în gama proprie de frecvențe, asigurând aceleași funcționalități și elemente de securitate ca cele ale frecvenței 2.4 impusă.

12. Solicită eliminarea cerinței restrictive care vizează alimentarea - cerința este restrictivă fiind formulată special pentru a impune controlere de tip Zhaga, în contradictoriu cu propria documentația de atribuire prin care se menționează NEMA sau similar sau pentru a induce în eroare ofertanții menționând NEMA sau similar, dar având mai multe cerințe care sunt strict legate de conectorul Zhaga.

Arată că, așa cum rezultă din dispozițiile art. 31 din HG nr. 395/2016, autoritatea contractantă nu are dreptul de a restricționa participarea la procedura de atribuire a contractului de achiziție publică prin introducerea unor cerințe care nu prezintă relevanță sau care sunt disproporționate în raport cu natura și complexitatea contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit.

13. Solicită eliminarea cerințelor restrictive prin care se impune Standard 60529.

În temeiul art. 20 din HG nr. 395/2016, solicită uniformizarea cerințelor din documentația de atribuire, în sensul să se accepte și EN 60598.

14. Solicită eliminarea cerințelor restrictive care vizează frecvența de comunicare a echipamentului USB-Dongle

În principal, eliminarea cerințelor restrictive.

În subsidiar, completarea cerinței cu sintagma „sau echivalent”, în conformitate cu prevederile art. 156 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 98/2016, cu motivarea că cerința prin care se impune un anumit tip de transmisie, nu este justificată, prin urmare apreciem că se impune completarea cerinței cu acceptarea și altor tehnologii de comunicație care să asigure nevoile autorității contractante.

De asemenea, solicită să se indice sintagma „sau echivalent”.

Solicită completarea cerinței cu mențiunea „sau prin mecanisme de comunicare ce utilizează medii și frecvențe alternative cu rezultate de comunicare echivalente”.

Concluzionând precizează că solicită:

- să se ajusteze formularea și să se adauge mențiunea „sau prin mecanisme de comunicare ce utilizează medii și frecvențe alternative cu rezultate de comunicare echivalente”;
- comunicarea prin GSM presupune costuri mari de utilizare post implementare, în timp ce în piață există soluții alternative care nu generează costuri suplimentare;
- comunicarea prin GSM presupune o dependență față de furnizorii de servicii de telefonie și de infrastructura acestora, însemnând că în situații în care nu există semnal GSM, situații des întâlnite chiar și în

zilele de astăzi, comunicația nu va putea fi stabilită cu acele controlere sau gateway-uri;

- furnizorii de servicii de telefonie mobilă nu vor putea realiza lucrări pentru extinderea ariei de acoperire la cererea beneficiarului sau a responsabililor de implementare în timp ce soluții alternative de comunicare ar oferi mai multă flexibilitate în vederea realizării infrastructurii de comunicare și ar elimina dependențele de furnizori terți.

15. Solicită eliminarea cerințelor restrictive prin care se utilizează tehnologia RADAR Doppler 24Ghz.

Solicită completarea cerinței cu sintagma „sau echivalent”, în conformitate cu prevederile art. 156 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 98/2016, cu motivarea că cerința prin care se impune un anumit tip de transmisie, nu este justificată, prin urmare apreciază că se impune completarea cerinței cu acceptarea și altor tehnologii de comunicație care să asigure nevoile autorității contractante.

De asemenea, solicită să se indice sintagma „sau echivalent”.

Solicită completarea cerinței cu mențiunea „sau prin mecanisme de comunicare ce utilizează medii și frecvențe alternative cu rezultate de comunicare echivalente”.

16. Solicită eliminarea cerințelor restrictive prin care se impune ZHAGA, eliminarea cerințelor privind D4i, DALI

În subsidiar, în temeiul prevederilor art. 156 din Legea nr. 98/2016, solicită ca fiecare trimitere să fie însoțită de mențiunea „sau echivalent”.

17. Solicită eliminarea standardelor restrictive, care nu au aplicabilitate în prezenta procedură

18. Solicită eliminarea cerințelor restrictive din Fișa tehnică aferentă Senzorului Radar prin care se impun dimensiuni fixe

Solicită introducerea unor dimensiuni alternative și indicarea unui procent de toleranță de (+/- 10%).

Prin punctul de vedere nr. 9102/29.05.2025, înregistrat la CNSC sub nr. 35647/30.05.2025, autoritatea contractantă transmite punctul de vedere cu privire la contestația în cauză, solicitând respingerea ca nefondată a acesteia.

În preambul, autoritatea contractantă redă scurte considerații de fapt, cu privire la prezenta procedură de atribuire.

Pe fondul cauzei, față de criticile formulate de contestator, autoritatea contractantă precizează următoarele aspecte:

1. Eliminarea factorului de evaluare denumit capacitatea de implementare a sistemului de telegestiune.

Autoritatea contractantă precizează că ghidul de finanțare stabilește că sistemele de telegestiune trebuie să îndeplinească o serie de funcționalități minimale.

Astfel, ține de interesul, respectiv de corecta îndeplinire a obligațiilor autorității contractante ca aceasta să se asigure că, la implementarea obiectivului de investiții (cu atât mai mult cu cât face obiectul unei finanțări nerambursabile), se va alege cea mai complexă soluție posibilă, care să ofere funcționalități mult superioare celor minimale. În acest sens, apreciază ca fiind firesc și absolut legal ca departajarea între posibilele soluții oferite să se realizeze în funcție de capacitățile/particularitățile fiecărui sistem de telegestiune oferit în parte.

În fapt, arată că prin formularea criteriului nr. 4, asta s-a urmărit, singurul caz în care o ofertă va fi considerată neconforma fiind cel în care sistemul de telegestiune propus nu demonstrează practic îndeplinirea cerințelor minimale solicitate prin ghidul de finanțare.

Susține că a implementa un sistem neconform poate aduce după sine pierderea finanțării, aspect de neconceput și de neacceptat pentru autoritatea contractantă.

2. Proba practică și prezentarea mostrelor.

Autoritatea contractantă precizează că proba practică solicitată în cadrul documentației de atribuire este legală, nu este o cerință restrictivă, nu restrânge concurența și, mai mult, este o cerință obligatorie pentru să se poată analiza în mod efectiv funcționalitatea și compatibilitatea echipamentelor propuse.

Subliniază că cerința privind proba practică se regăsește în anunțul de participare, fiind astfel înlăturată teza de nelegalitate invocată de către contestator. Cerința privind proba practică nu este stipulată în cuprinsul fișelor tehnice și a caietului de sarcini.

Consideră ca fiind cel puțin atipică disponibilitatea contestatorului de a susține proba practică doar în situația în care se clasează pe locul 1 în clasamentul intermediar.

Din aceeași perspectivă, apreciază că este neîntemeiată și critica referitoare la prețurile costuri pentru ofertanți; a susține contrariul echivalează cu imposibilitatea de aplicare a prevederilor art. 179 lit. 1) din Legea 98/2016 pentru simplul fapt că mostrele implică costuri pentru ofertanți, interpretare vădit neîntemeiată.

Concret, menționează că obiectul principal al achiziției este următorul:

Aparate de iluminat (lămpi) cu LED, pe care trebuie să fie montate dispozitive de control inteligente, senzori de mișcare (PIR) - pentru control local și senzor RADAR - pentru control zonal, dat fiind că prin aceste elemente sistemul de telegestiune comandă aparatul de iluminat montat stradal. Comanda presupune aprinderea/stingerea lămpilor, detectarea defecțiunilor în timp real, transmiterea defecțiunii către operator etc. (totalitatea cerințelor se regăsesc în fișele tehnice). În sens invers, arătăm că și aparatul de iluminat transmite către sistemul de telegestiune unele informații, cum ar fi, dar fără a se limita la volumul de trafic, frecvența mișcărilor pietonale, numărul de ore de funcționare etc.

Sistemul de telegestiune - care reprezintă un program software, sau aplicație, prin intermediul căruia se controlează, monitorizează, se măsoară și se gestionează funcționarea în parametri optimi a unei rețele de iluminat public.

Cele două tipuri de produse trebuie să fie compatibile și să funcționeze împreună ca un tot unitar.

Documentația de atribuire (în întregul ei) conține pe lângă specificațiile tehnice și documentele necesare probării îndeplinirii acestor solicitări de către ofertant. Astfel, în cazul componentelor fizice, cum sunt aparatele de iluminat cu led, senzorii (de mișcare, radar și PM) și dispozitivele de control inteligente, în susținerea specificațiilor tehnice corespunzătoare produselor oferite, operatorii economici trebuie să depună în cadrul ofertei tehnice următoarele: (i) declarații de conformitate a materialelor, (ii) certificate de conformitate a produselor, (iii) rapoarte de testare, respectiv (iv) fișe tehnice ale produselor.

Însă, în cazul sistemului de telegestiune (componentă software), nu există documente din care să reiasă ca softul îndeplinește specificațiile tehnice solicitate, acesta fiind și motivul pentru care au fost solicitate doar capturi de ecran din care să reiasă că structura softului ofertat există, respectiv o fișă tehnică prin care ofertantul bifează că specificațiile tehnice solicitate sunt îndeplinite, fără a putea fi demonstrate prin rapoarte de testare ca în cazul componentelor fixe.

Subliniază că prin introducerea probei practice, s-a urmărit verificarea cerințelor tehnice minime pe care sistemul de telegestiune trebuie să le respecte, cerințe prevăzute în Ghidul de finanțare a Programului privind creșterea eficienței energetice a infrastructurii de iluminat public. Or, toate aceste cerințe minime nu pot fi certificate prin documente, ci numai prin efectuarea unor probe/teste. Ca atare, având în vedere îndeosebi obiectul achiziției, testarea nu poate fi făcută de un terț, ca în cazul rapoartelor de testare pentru produse, ci trebuie ca ofertantul să o demonstreze.

Prin urmare, proba practică solicitată reprezintă echivalentul raportului de încercare/testare care se prezintă pentru componentele fixe. În cadrul acestei probe, ofertantul trebuie să demonstreze capacitatea aplicației să controleze, să monitorizeze, să măsoare și să gestioneze funcționarea în parametri optimi a unei rețele de iluminat public, precum și capacitatea aparatelor de iluminat de a transmite informații în sens invers și în timp real. Pe scurt, discutăm despre necesitatea soluțiilor oferite de a îndeplini cerințele minime prevăzute în art. 11 alin. (2) din Ghid, precum și restul cerințelor din fișele tehnice.

Subliniază că această cerință este legată în mod direct de propunerea tehnică prezentată de ofertant și nu de ofertant în sine. Proba practică poate fi considerată un element în plus sau, echivalentul raportului de testare/încercare în cazul componentelor fizice, în procesul de verificare a conformității propunerii tehnice cu cerințele documentației de atribuire.

Consideră că solicitarea eliminării definitive a acestei cerințe este nejustificată și disproporționată, mai ales având în vedere complexitatea, importanța strategică, valoarea ridicată a achiziției și riscul achiziționării unui sistem ce nu poate fi verificat prin altă modalitate.

3. Eliminarea pretinselor cerințe restrictive prin care se solicită capturi de ecran.

În consens cu cele arătate anterior, arată că în cazul sistemului de telegestiune (componenta software) nu există documente din care să reiasă că softul îndeplinește specificațiile tehnice solicitate. Întocmai de aceea s-au solicitat doar capturi de ecran din care să reiasă că structura softului ofertat există, respectiv o fișă tehnică prin care ofertantul bifează și își asumă faptul că specificațiile tehnice solicitate sunt îndeplinite, fără

a putea fi demonstrate prin rapoarte de testare precum în cazul componentelor fixe.

Referitor la argumentele aduse de contestator, acestea nu pot fi luate în considerare, din următoarele considerente:

- În niciun caz această solicitare nu poate fi catalogată ca fiind o clauză nescrisă și nici nu poate fi considerată ca reprezentând o cerință legată de capacitatea tehnică, deoarece, s-au solicitat doar capturi de ecran din care să reiasă că structura softului ofertat există, fapt care nu

are nici o legătură cu dovada îndeplinirii cerințelor privind capacitatea tehnică și profesională;

- În ceea ce privește argumentele potrivit cărora existența unei astfel de cerințe contravine prevederilor GDPR, pornind de la faptul că în cadrul sistemelor se regăsesc date personale ale utilizatorilor, acestea sunt considerate ca fiind atât (i) neadevărate, din moment ce nicăieri nu s-au solicitat date personale ale utilizatorilor, ci doar capturi de ecran punctuale referitoare la unele funcționalități, cât și (ii) nedemonstrate de către contestatoare, aceasta limitându-se la a enumera unele prevederi legale, fără legătura evidentă și directă cu cerința în discuție, nefiind demonstrată în nici un fel presupusa ilegalitate a cerinței;

- mai mult decât atât, Decizia indicată cu titlu de jurisprudență relevantă de către contestator nu are legătura cu prezenta cerință, întrucât acolo se face referire la acces într-o aplicație de tip „smart city”, iar în cazul de față se solicita doar capturi de ecran; or, în contextul diferenței majore subliniate, rezultă cu certitudine că nu se poate pune semn de egalitate între accesul într-o aplicație și furnizarea unei capturi de ecran din cuprinsul căreia să rezulte existența structurii softului oferat;

- o afirmație neadevărată a contestatorului este cea legată de obligativitatea prezentării unui cont demo, deoarece nicăieri în cuprinsul documentației de atribuire nu se solicită prezentarea unui cont demo, aspect ce poate fi constatat cu ușurință conform documentației de atribuire.

4. Eliminarea cerinței prin care se impune sistemul de comunicare 2.42-2.48 integrat și acceptarea de alte protocoale de comunicație în frecvențe proprii fiecărui producător cu respectarea cerințelor de securitate din documentația de atribuire.

Referitor la solicitarea acceptării comunicației în frecvențele proprii fiecărui producător, cu respectarea cerințelor de securitate din documentația de atribuire, precizează că arhitectura hardware și de comunicații trebuie să permită o instalare independentă de infrastructura unor furnizori de servicii de telecomunicații (telefonie mobilă) care presupun atât (i) riscuri de nefuncționare din cauze topografice, cât și (ii) costuri suplimentare cu transmisiunile de date.

Astfel, se urmărește implementarea unui proiect care să funcționeze fără conectarea la internet a elementelor componente ale sistemului de telegestiune, aceasta fiind o soluție atât fezabilă, cât și rentabilă din punct de vedere economic, în esență acesta fiind și motivul pentru care s-a solicitat acest tip de comunicație.

Având în vedere afirmația contestatorului potrivit căreia, pe piața de sisteme de telegestiune există mai multe modalități de comunicație

fără fir, atât radio, cât și GSM, autoritatea contractanta subliniază că și frecvența GSM este tot o frecvență radio.

Menționează că această cerință nu este restrictivă și sub nicio formă nu încalcă prevederile art. 156 alin. (2) din Legea 98/2016, deoarece a fost solicitată o frecvență radio situată într-un anumit spectru specific, frecvență pe care o folosesc 99% din echipamentele cu comunicație fără fir existente pe piață.

În acest sens, arată că benzile de 2.4 GHz sunt printre cele mai comune benzi de frecvență folosite în transmisiile Wi-Fi din ziua de azi,

majoritatea routerelor actuale, dacă nu chiar toate, fiind capabile să transmită această frecvență. Chiar și cele mai moderne routere, care sunt capabile să folosească banda de 5 GHz, sunt în continuare compatibile cu banda de 2.4 GHz, banda care este mai comună și mai des utilizată, fiind folosită de mai multe modele de dispozitive, are o acoperire mai largă și poate pătrunde mai bine prin obstacole, cum ar fi pereții, ceea ce este important în anumite cazuri și oferă o propagare la o distanță mai bună.

În ceea ce privește afirmația contestatoarei cum că pe piața sistemelor de telegestiune fiecare producător își stabilește frecvența de comunicație radio în gama de frecvențe ultraînalte, asigurând aceleași funcționalități și elemente de securitate ca cele ale frecvenței 2.4 GHz impuse, autoritatea contractantă arată că și frecvența de 2.4 GHz face parte tot din gama frecvențelor ultraînalte potrivit Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

5. Cerința presupus restrictivă prin care se solicită declarația producătorului/proprietarului serverului.

Autoritatea contractantă precizează că a solicitat prezentarea declarației producătorului/proprietarului serverului prin raportare la faptul că, chiar dacă aparent nu există o legătură directă între beneficiarul final, și producătorul/proprietarul serverului, aceasta făcându-se prin intermediul ofertantului, în fapt, legătura dintre părți se va transforma în timp într-una directă.

Având în vedere în special durata de viață/funcționare a aparatelor de iluminat public și a echipamentelor de telegestiune (100.000 ore - aprox. 20 de ani) și ținând cont de faptul că intermediarul (în speță ofertantul) iese din discuție după perioada de garanție, autoritatea contractantă consideră imperios necesară această declarație a producătorului, subliniind că, găzduirea pe server a datelor și traficul de date este evident că presupune unele costuri.

6. Eliminarea cerinței prin care se impune sistemul de comunicare de tip „MESH”, frecvență radio minim 6 canale.

Autoritatea contractantă solicită raportarea alegațiilor contestatorului, la dispozițiile art. 10 din Legea 101/2016, respectiv la dispozițiile art. 249 din Codul de procedură civilă.

7. Eliminarea cerințelor presupus restrictive prin care se impune tehnologia de comunicație prin RF 2,4 GHz si prin care se solicită cod PIN.

Autoritatea contractantă precizează că benzile de 2.4 GHz sunt printre cele mai comune benzi de frecvență folosite în transmisiile Wi-Fi din ziua de azi, majoritatea routerelor actuale, dacă nu chiar toate, fiind capabile să transmită această frecvență. Chiar și cele mai moderne

rouere, care sunt capabile să folosească banda de 5 GHz, sunt în continuare compatibile cu banda de 2.4

GHz, banda care este mai comună și mai des utilizată, fiind folosită de mai multe modele de dispozitive, are o acoperire mai largă și poate pătrunde mai bine prin obstacole, cum ar fi pereții, ceea ce este important în anumite cazuri și oferă o propagare la o distanță mai bună.

La fel de relevante, în acest sens, sunt și dispozițiile Regulamentului radiocomunicațiilor al UIT, la care ne-am raportat anterior.

Pe de altă parte, în ceea ce privește securizare prin cod PIN, precizează faptul că în orice situație și indiferent despre ce tehnologii și echipamente ar fi vorba, securizarea prin cod PIN este cea mai răspândită, sigură și ușor de utilizat metodă de securizare. În situația de față, respectiv echipamente componente ale unui sistem de telegestiune, se constată, existența unui număr semnificativ de producători de sisteme de telegestiune care oferă această posibilitate.

8. Eliminarea cerințelor presupus restrictive prin care se impune tehnologia Radar din toate fișele tehnice.

Autoritatea contractantă face trimitere la punctul 4.

În plus, susține că afirmațiile contestatorului sunt făcute la modul general, fără a fi indicate în mod clar care sunt soluțiile alternative la care face referire și cum funcționează, fiind astfel imposibilă efectuarea unei comparații obiective

Precizează că sistemul de iluminat ce se dorește a fi implementat este inteligent, dinamic, autonom, cu un grad de siguranță ridicat în exploatare și costuri minime de investiție, respectiv mentenanță, fiind format din totalitatea corpurilor de iluminat ce urmează a fi montate și sistemul de telegestiune aferent acestora așa cum este precizat și în caietul de sarcini ce face parte din documentația de atribuire.

Arată, așadar, că în documentația de atribuire se prevede expres faptul că „sistemul de Telegestiune, prin elementele sale componente (hardware si software), va avea capacitatea să controleze, să monitorizeze, să măsoare și să gestioneze funcționarea în parametri optimi a rețelei de iluminat public stradal și pietonal a localității, cu obținerea de reduceri semnificative de emisii de CO₂, de consum de energie electrică, respectiv a costurilor de exploatare și îmbunătățind, în același timp, fiabilitatea sistemului de iluminat public. Controlul lămpilor se va realiza cu ajutorul controlerelor inteligente. De asemenea, aparatele pot fi controlate în mod dinamic cu ajutorul senzorilor de mișcare PIR și RADAR integrați în sistem”.

9. Eliminarea cerințelor presupus restrictive din fișa tehnică nr. 4 - Senzor optic pentru monitorizarea concentrației de tip PM 0.5/1/2.5/4/10 din aer.

În ceea ce privește prima parte a solicitării, legată de sistemul de comunicare, referitor la solicitarea acceptării comunicației în frecvențele proprii fiecărui producător, cu respectarea cerințelor de securitate din documentația de atribuire, precizează că arhitectura hardware și de comunicații trebuie să permită o instalare independentă de infrastructura unor furnizori de servicii de telecomunicații (telefonie mobilă) care presupun atât riscuri de nefuncționare din cauza topografice - cu privire la care ne-am raportat pe larg la lit. d) a prezentului, cât și costuri suplimentare cu transmisiunile de date.

În ceea ce privește cea de-a doua parte a solicitării, legată de calitatea aerului, precizează faptul că, senzorii de calitate a aerului sunt justificați prin prisma faptului că autoritatea contractantă are obligația legală de a monitoriza calitatea aerului și de a raporta periodic nivelurile de poluanți atmosferici, potrivit dispozițiilor Legii nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător.

Menționează că, în mod firesc, se va alege cea mai complexă soluție posibilă, care să ofere funcționalități mult superioare celor minimale.

În condițiile în care, există disponibile pe piață o multitudine de sisteme de telegestiune care oferă și această funcție - de monitorizare a aerului, autoritatea contractantă precizează că nu urmărește altceva decât să implementeze un sistem sustenabil și actual, care să îi asigure și modalitatea de executare a obligației legale privind monitorizarea calității aerului.

10. Cerința presupus restrictivă prin care se solicită concentrator de date cu ecran tactil 4inch.

Autoritatea contractantă arată că însăși captura de ecran prezentată de către contestator arată în mod clar existența sintagmei „sau similar”, pe care aceasta a ales cu bună știință s-o ignore.

În ceea ce privește afirmația potrivit căreia cerința tinde să conducă către achiziționarea acestor instrumente din partea unui singur producător, apreciază că aceasta este nereală și nesusținută.

Menționează că într-adevăr, unul dintre producătorii care au în portofoliu acest produs este eSAVE. Însă, pentru inducerea în eroare a Consiliului, respectiv pentru a-și asigura o minimă urmă de temeinicie a solicitării, contestatorul afirmă în mod fals că eSAVE este singurul astfel de producător. Or, la o simplă căutare pe internet, pot fi identificați cel puțin încă alți trei producători, printre care amintim Beco, BrightDevices și CityLight, care au în portofoliu echipamente care satisfac exact aceleași cerințe.

11. Eliminarea cerințelor presupus restrictive care vizează conexiunea celulară.

Referitor la solicitarea acceptării comunicației în frecvențele proprii fiecărui producător, cu respectarea cerințelor de securitate cuprinse în documentația de atribuire, autoritatea contractantă precizează că a arătat deja pe larg, în repetate rânduri chiar, faptul că arhitectura hardware și de comunicații trebuie să permită o instalare independentă de infrastructura unor furnizori de servicii de telecomunicații (telefonie mobilă).

Apoi, având în vedere afirmația contestatorului în sensul în care pe piața de sisteme de telegestiune există mai multe modalități de comunicație fără fir, atât radio, cât și GSM, reiterează faptul că și frecvența GSM este tot o frecvență radio.

Ca atare, această cerință nu este restrictivă și nu încalcă prevederile art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, deoarece a fost solicitată o frecvență radio situată într-un anume spectru, frecvență pe care o folosesc 99% din echipamentele cu comunicație fără fir existente pe piață.

12. Eliminarea cerinței presupus restrictive care vizează alimentarea.

Autoritatea contractantă precizează că și în această privință contestatorul nu aduce dovezi ori argumente pertinente în sprijinul criticilor formulate, fiind încălcate dispozițiile art. 10 din Legea nr. 101/2016, respectiv cele ale art. 249 Cod procedură civilă.

Mai exact, contestatorul face o serie de afirmații legate de presupusul caracter restrictiv al cerinței, însă fără a aduce vreun argument tehnic care să le demonstreze sau să le susțină.

Mai mult, precizează că nicăieri în documentația de atribuire autoritatea contractantă nu a impus ce tip de conector se va folosi, nici unde și cum va fi acesta amplasat.

13. Eliminarea cerințelor restrictive prin care se impune Standard 60529.

Autoritatea contractantă precizează că dintr-o eroare de redactare, la completarea cerințelor din fișa tehnică la care face referire contestatorul, s-a omis introducerea standardului EN 60598.

Pentru remedierea acestei erori, menționează că se va accepta și standardul EN 60598; face, totuși, precizarea că acest aspect putea fi remediat printr-o solicitare de clarificări.

14. Eliminarea cerințelor presupus restrictive care vizează frecvența de comunicare a echipamentului USB-Dongle.

Autoritatea contractantă precizează că însăși captura de ecran prezentată de către contestatoare arată în mod clar existența sintagmei „sau similar”, pe care, însă, acesta a ales cu bună știință să o ignore.

Apreciază, totodată, ca fiind clar că nu sunt respectate de către contestator prevederile art. 10 din Legea 101/2016, respectiv a prevederilor art. 249 din Codul de procedură civilă, dat fiind că aceasta recurge la o serie de simple alegații legate de presupusa restrictivitate a cerinței, însă nu aduce nici un fel de argument tehnic care să le demonstreze.

15. Eliminarea cerințelor presupus restrictive prin care se impune utilizarea tehnologiei RADAR Doppler 2.4 GHz.

Autoritatea contractantă precizează că afirmațiile contestatorului sunt extrem de generale, fără a fi indicate în mod clar care sunt soluțiile alternative la care face referire și cum funcționează acestea, fiind astfel imposibilă efectuarea unei comparații obiective

16. Eliminarea cerințelor presupus restrictive prin care se impune ZHAGA, eliminarea cerințelor privind D4i, DALI.

Autoritatea contractantă reiterează faptul că, contestatorul face o serie de afirmații pe care nu le probează.

Totodată, arată faptul că afirmația contestatorului potrivit căreia: „în caietul de sarcini autoritatea contractanta menționează că certificatul pentru protocolul D41 este o cerință obligatorie care duce la declararea ofertei ca neconforme”, este mincinoasă, întrucât, nicăieri în cuprinsul documentației de atribuire nu se regăsesc cele arătate de contestator.

17. Eliminarea pretinselor standarde restrictive, despre care se susține că nu au aplicabilitate în prezenta procedură.

Autoritatea contractantă menționează că afirmația: „(...) care nu au aplicabilitate în prezenta procedură” este complet falsă. Respectarea prescripțiilor unor standarde legate de echipamente pentru transmisia de

date, componente ale sistemului de telegestiune, cu certitudine au aplicabilitate în prezenta procedură.

De asemenea, arată că alternativa la care face referire contestatorul, respectiv „precum comunicația prin fibră optică, PLC (Power Line Communication) sau rețele de comunicație prin cablu”, cu siguranță nu are aplicabilitate în prezenta procedură. Contestatorul afirma că „o astfel de cerință limitează posibilitatea implementării altor soluții tehnologice echivalente, precum comunicația prin fibră optică, PLC (Power Line Communication) sau rețele de comunicație prin cablu, care

ar putea oferi avantaje în anumite scenarii de utilizare”, fără însă a preciza care anume ar fi avantajele, respectiv care anume sunt „scenariile de utilizare”.

În ceea ce privește această din urmă afirmație a contestatorului, autoritatea contractantă apreciază a fi necesare următoarele precizări:

- pe de-o parte, un sistem de telegestiune cu fir, pentru 358 de aparate de iluminat și desfășurat pe aproximativ 56 de străzi (aflate, evident, în locații diferite, la distanțe semnificative unele de altele) ar duce la câțiva zeci de kilometri de săpături, spargeri, desfacere asfalt și readucere la starea inițială a terenului ulterior finalizării lucrărilor; având în vedere că toate Directivele Europene referitoare la amplasarea de cabluri aeriene recomandă reducerea acestora și trecerea în subteran, apreciază că o astfel de lucrare, ar genera un cost cel mai probabil de aproximativ 4 ori mai mare raportat la valoare estimată a prezentei proceduri de achiziție;

- pe de altă parte, această solicitare este neprofesionistă și reflecta un grad redus de cunoștințe în domeniu, fiind clar chiar și pentru un ochi neavizat că o astfel de soluție ar genera costuri enorme, respectiv un disconfort extrem de sporit pentru toți cetățenii;

- de altfel, această abordare total inadecvată reiese în mod clar din întregul conținut al contestației; astfel, pentru situația în care contestatorul ar fi respectat recomandarea de a efectua o vizualizare a amplasamentului, sau dacă ar fi avut curiozitatea și bunăvoința de a solicita informații în acest sens printr-o solicitare de clarificări, ar fi constatat ca o soluție de comunicație cu fir este imposibil de implementat, însă acesta s-a limitat la a ataca vădit neinformată documentația de atribuire, fără a cunoaște sau a se informa asupra particularităților topografice ale amplasamentului.

Prin corespondența înregistrată la CNSC sub nr. 37253/05.06.2025, autoritatea contractantă transmite strategia de contractare.

Întrucât contestatorul a solicitat accesul la dosarul cauzei, prin adresa nr. 40420/C1/1822/18.06.2025, Consiliul i-a comunicat termenul de studiere a dosarului și implicit de depunere a concluziilor scrise.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 34714/27.05.2025, ... SRL depune, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 211339586/1 din 26.05.2025 eliberată de CEC Bank Sucursala, în cuantum de 35.000,00 lei.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei, **CONSILIUL constată următoarele:**

..... în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului, având ca obiect: „Execuție lucrări pentru obiectivul de investiție – Modernizare iluminat public în – etapa II, județul” cod CPV: 45316110-9, elaborând, în

acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând în SEAP, anunțul de participare simplificat nr. /14.05.2025, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 2.350.000,00 lei. Conform cap. II.2.5) din anunț, criteriul de atribuire al acordului cadru este „cel mai bun raport calitate preț”.

Prin contestația care face obiectul prezentei, ... SRL este nemulțumit de anumite prevederi ale documentației de atribuire, despre care susține că ar restricționa, în mod nejustificat, accesul la procedura de atribuire.

Procedând la analiza criticilor SRL, în ordinea în care au fost formulate în contestație, Consiliul reține că un prim aspect se referă la factorul de evaluare „Capacitatea de implementare a sistemului de telegestiune” despre care contestatorul susține că nu ar avea nicio relevanță pentru procedură și că nu s-ar putea face nicio diferențiere între oferte întrucât, în opinia sa, ar putea fi sesizate doar 2 cazuri limită, respectiv fie oferta este conformă și primește punctajul pentru acest factor de evaluare fie este neconformă și nu i se aplică criteriul de atribuire ci este respinsă.

Potrivit mențiunilor de la secțiunea II.2.5 din anunțul de participare simplificat, criteriul de atribuire ales de autoritatea contractantă pentru atribuirea contractului este „*cel mai bun raport calitate-preț*”, în cadrul căruia a fost alocat 20% din punctaj factorului de evaluare „Capacitatea de implementare a sistemului de telegestiune”, cu următorul algoritm de calcul:

„Punctajul P4 se acordă astfel:

a) Pentru demonstrarea practică a îndeplinirii integrale a cerințelor din fișele tehnice, se acordă 20 de puncte;

b) Pentru demonstrarea practică a îndeplinirii parțiale a cerințelor din fisele tehnice, suplimentar fata de cele minimale, se acordă 10 puncte;

c) Pentru demonstrarea practică a funcționalităților minime solicitate în ghidul de finanțare se acordă 5 puncte;

d) Pentru nedemonstrarea practică a funcționalităților minime solicitate în ghidul de finanțare oferta va fi considerată neconformă, implicit respinsă.

NOTĂ:

Capacitatea de implementare a sistemului de telegestiune se va justifica în propunerea tehnică cu un memoriu în care se vor detalia:

- modul de implementare, cu descrierea încorporării progresive a aparatelor de iluminat, pe măsură ce acestea vor fi montate, arătându-se astfel cum se îndeplinește cerința prin care sistemul de control se implementează pe măsură ce se realizează instalarea aparatelor de iluminat, independent de gradul de finalizare a operațiunii de montaj aparate de iluminat;

- descrierea componentelor hardware și software;

- descrierea detaliată a modului de funcționare a sistemului, cu indicarea modalității de îndeplinire a cerințelor funcționale solicitate, și va fi susținută prin prezentarea planului privind măsurile de supraveghere a sistemului de telegestiune în perioada de garanție acordată, cu precizarea modalităților și termenului de intervenție și a duratelor de remediere a potențialelor defecțiuni datorate viciilor de construcție a sistemului de telegestiune, a resurselor financiare,

materiale, mecanice și de personal ce trebuie alocate pentru punerea în aplicare a planului.

În propunerea tehnică, ofertantul va descrie modul în care planul de management al calității va asigura nivelul necesar de calitate al rezultatelor sale și al proceselor de lucru, prin prezentarea abordării generale și metodologiei pentru realizarea activităților din cadrul contractului (executarea lucrărilor), inclusiv prin descrierea detaliată a opțiunilor de funcționare a sistemului de telegestiune, motiv pentru care autoritatea contractantă în faza de analiză tehnică a ofertelor va

organiza proba practică în vederea demonstrării opțiunilor de funcționare practică a sistemului de telegestiune descris de ofertant în cadrul propunerii tehnice, astfel încât ofertarea unor opțiuni de funcționare a sistemului de telegestiune să nu se propună la nivel declarativ în vederea obținerii unui punctaj mare pentru acest factor de evaluare.

Neprezentarea acestor informații în cadrul propunerii tehnice va conduce la neacordarea punctajului aferent factorului de evaluare ce vizează capacitatea de implementare a sistemului de telegestiune.

**Informații privind locul, data și ora desfășurării probei practice vor fi transmise ofertanților prin intermediul unei solicitări de clarificări. În vederea susținerii probei practice, ofertanții vor pregăti și prezenta mostre funcționale ale tuturor echipamentelor oferite”.*

Criteriul de atribuire ales de autoritatea contractantă este reglementat de art. 187 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia „Pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic în conformitate cu dispozițiile alin. (2), autoritatea contractantă are dreptul de a aplica unul dintre următoarele criterii de atribuire: a) cel mai bun raport calitate-preț”.

Cu privire la factorii de evaluare ce pot fi utilizați pentru definirea criteriului de atribuire cel mai bun raport calitate-preț, Consiliul va reține prevederile alin. (4) ale normei juridice anterior menționate, potrivit căruia „În sensul alin. (3) lit. a) și b), cel mai bun raport calitate-preț/calitate-cost se determină pe baza unor factori de evaluare care includ aspecte calitative, de mediu și/sau sociale în legătură cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru”.

În fine, Consiliul reține și prevederile alin. (5) din norma juridică anterior menționată, potrivit căruia „Factorii de evaluare prevăzuți la alin. (4) pot viza, printre altele:

a) calitatea, inclusiv avantajele tehnice, caracteristicile estetice și funcționale, accesibilitatea, conceptul de proiectare pentru toți utilizatorii, caracteristicile sociale, de mediu și inovatoare și comercializarea și condițiile acesteia;

b) organizarea, calificarea și experiența personalului desemnat pentru executarea contractului, în cazul în care calitatea personalului desemnat poate să aibă un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de executare a contractului;

c) serviciile postvânzare, asistența tehnică și condițiile de livrare, cum ar fi data livrării, procesul de livrare și termenul de livrare sau de finalizare;

d) ofertantul are la nivel de unitate contract colectiv de muncă încheiat cu o organizație sindicală sau îi este aplicabil un contract colectiv de muncă la nivel de sector de negociere colectivă”.

Corelativ normelor juridice anterior menționate, Consiliul reține prevederile art. 32 alin. (2) din HG nr. 395/2016, potrivit căroră „Factorii de evaluare a ofertelor, precum și algoritmul de punctare (...) se precizează în mod clar și detaliat în cadrul documentației de atribuire și vor reflecta metodologia de punctare a avantajelor care vor rezulta din propunerile tehnice și financiare prezentate de ofertanți și trebuie să aducă un avantaj real, să nu fie formali și să poată fi urmăriți în cadrul procesului de evaluare a ofertelor și aplicare a criteriului de atribuire”.

Din analiza prevederilor legale anterior menționate, Consiliul reține că factorii de evaluare trebuie să fie o extindere a cerinței/cerințelor minime obligatorii din caietul de sarcini, iar această extindere să reprezinte o aspecte/opțiuni/caracteristici suplimentare față de cerința minimă, să fie relevanți și să reflecte avantajele economice/financiare rezultate din cadrul ofertelor depuse, avantaje care să nu fie anulate sau diminuate pe parcursul îndeplinirii contractului. Factorii de evaluare stabiliți trebuie să fie corelați cu complexitatea contractului, să se refere în orice mod și în orice stadiu al serviciului ce urmează a fi prestat să aibă asociată o metodologie de punctare obiectivă care să urmărească aceste elemente calitative descrise în propunerea tehnică.

Acest aspect rezultă și din prevederile art. 32 alin. (8) din HG nr. 395/2016, potrivit căruia *„Atunci când stabilește factorii de evaluare a ofertelor, autoritatea contractantă nu are dreptul de a utiliza factori care:*

a) nu au o legătură directă cu natura și obiectul contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit;

b) nu reflectă un avantaj pe care autoritatea contractantă îl poate obține prin utilizarea factorului de evaluare respectiv”.

Or, din analiza factorului de evaluare P4, stabilit de către autoritatea contractantă în cadrul prezentei proceduri, Consiliul reține că algoritmul se referă la măsura în care ofertanții reușesc să confirme, în cadrul probei practice, îndeplinirea specificațiilor tehnice asumate prin propunerea tehnică.

Consiliul reține că, în cadrul prezentei proceduri, autoritatea contractantă a completat specificațiile tehnice din caietul de sarcini cu proiectul tehnic elaborat de ISM PROCONS SRL Florești, jud Cluj, compus din planșe, memorii, fișe tehnice etc.

În fișele tehnice din caietul de sarcini, elaborate pe modelul formularului F5 din Anexa 10 la HG nr. 395/2016, se regăsesc caracteristici detaliate ale produselor care urmează a fi montate în cadrul prezentei proceduri, fără nicio distincție între caracteristicile corespunzătoare cerințelor minime ale ghidului de finanțare și caracteristicile suplimentare ghidului.

În aceste condiții, toate specificațiile tehnice menționate în documentele care compun proiectul tehnic (inclusiv cele detaliate în fișele tehnice F5) sunt obligatorii atât pentru ofertanți în etapa de elaborare a ofertelor cât și pentru autoritatea contractantă în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute la art. 127 din HG nr. 395/2016, aspect subliniat la pag. 26 din caietul de sarcini prin sintagma *„Ofertele ale căror formulare F5 nu conțin descrierea completa sau nu răspund cerințelor minime ale echipamentelor solicitate precum și a modului lor*

de completare, vor fi declarate NECONFORME” (sublinierea cu majuscule aparține autorității contractante).

În aceste condiții, Consiliul reține contradicția dintre mențiunea clară și explicită din caietul de sarcini, potrivit căreia toate cerințele din fișe tehnice sunt minime și obligatorii și algoritmul imaginat de autoritatea contractantă pentru factorul de evaluare P4 în care se acordă punctaj maxim pentru situația în care se demonstrează îndeplinirea integrală a cerințelor, jumătate din punctaj dacă se demonstrează parțial îndeplinirea cerințelor și așa mai departe.

Potrivit art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016, sancțiunea pentru neîndeplinirea cerințelor din caietul de sarcini (sau, altfel spus, pentru îndeplinirea doar parțială a cerințelor din caietul de sarcini) nu este diminuarea punctajului, ci respingerea ofertei, ca neconformă.

Consiliul reține că, în cadrul prezentei proceduri, autoritatea contractantă nu punctează ofertele care prezintă nivel calitativ superior cerințelor din caietul de sarcini și anexele sale, inclusiv fișele tehnice, ci intenționează să depuneteze oferte în care sesizează anumite lipsuri sau neconformități.

Din acest motiv, factorul de evaluare P4 nu întrunește rigorile prevăzute la art. 32 alin. (8) din HG nr. 395/2016, nefiind de natură să reflecte vreun avantaj pe care autoritatea contractantă l-ar putea obține prin utilizarea factorului de evaluare respectiv, ci este un simplu pretext sub care autoritatea contractantă încearcă să disimuleze cerința privind proba practică, a cărei caracter nelegal a fost reținut anterior în jurisprudența invocată de contestator.

În ceea ce privește critica a 2-a, privind proba practică, și care este în strânsă legătură cu prima critică, Consiliul reține că, în cadrul prezentei proceduri, autoritatea contractantă a solicitat deosebit de mult înscrisuri de natură tehnică, cum ar fi, documente de la producător (broșuri, pagini de catalog), rapoarte de testare, proceduri de execuție, metodologii, capturi de ecran (print screen) etc. iar cerințele privind modalitatea de elaborare a propunerii tehnice sunt atât de detaliate încât nu au încăput în rubrica IV.4.1 special proiectată din SEAP, fiind continuată la rubrica IV.4.3.

Acest volum mare de înscrisuri solicitat pentru o procedura care, deși este intitulat a fi de lucrări, are, în esență, caracteristicile unei proceduri de furnizare a unor echipamente wireless, cu montajul aferent, creează asupra potențialilor ofertanți un efect descurajant prin sarcina birocratică disproporționat de mare față de natura achiziției.

Or, pretenția autorității contractante, ca ofertanții să se deplaseze fizic la sediu său pentru a demonstra că declarațiile privind caracteristicile echipamentelor din înscrisurile depusă în cadrul ofertei nu sunt false este de natură să îngreuneze în mod nejustificat sarcina birocratică stabilită în sarcina potențialilor ofertanți.

Totodată, Consiliul constată caracterul nelegal al probei practice din cadrul prezentei proceduri de atribuire, organizată prin procedura simplificată, motivat de faptul că, proba practică nu este prevăzută nici în Legea nr. 98/2016 și nici în HG nr. 395/2016, ca modalitate de demonstrare a conformității propunerii tehnice cu specificațiile din caietul de sarcini.

În acest sens, Consiliul reține că, potrivit art. 21 alin. (2) coroborat cu art. 113 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, procedura simplificată se

inițiază prin publicarea, în SEAP, a unui anunț de participare simplificat, însoțit, în mod obligatoriu, de documentația de atribuire aferentă (obligativitatea rezultă din textul „*Autoritatea contractantă are obligația de a transmite spre publicare în SEAP (...) documentația de atribuire împreună cu documentele-suport*”) iar, potrivit art. 60 alin. (1) din HG nr. 395/2016, operatorii economici au obligația de a transmite oferta numai în format electronic, prin intermediul SEAP.

Totodată, se reține că, potrivit art. 62 alin. (1) din HG nr. 395/2016, eventualele clarificări solicitate de către autoritatea

contractantă pe parcursul verificării conformității propunerilor tehnice cu specificațiile tehnice din caietul de sarcini, și răspunsurile aferente, se transmit tot prin SEAP, în format electronic.

Rezultă că, în exercitarea atribuțiilor sale, prevăzute la art. 127 alin. (1) lit. f) din HG nr. 395/2016, de verificare a conformității propunerilor tehnice ale ofertanților cu prevederile caietului de sarcini, autoritatea contractantă este obligată să se raporteze, în mod exclusiv, la înscrisurile depuse prin SEAP de către operatorii economici în oferte și în clarificările ulterioare, acest aspect asigurând transparența și trasabilitatea în cadrul procedurii de atribuire.

De la această regulă, privind evaluarea, exclusiv, a înscrisurilor transmise prin SEAP, există o singură excepție, stabilită la art. 63 din HG nr. 395/2016, însă, aceasta nu se referă la proba/încercarea/testarea produselor ofertate, ci, se referă la transmiterea propunerii tehnice prin alte modalități, cum ar fi e-mail, fax, poștă, și doar în situațiile în care, transmiterea în SEAP nu este posibilă, din motive tehnice.

Totodată, se reține că, în cazul procedurilor desfășurate online, cum este procedura simplificată, a fost identificată de-a lungul timpului, în jurisprudență, o singură situație care să necesite deplasarea la sediul autorității contractante, și anume pentru vizitarea amplasamentului, însă nici acest demers nu a fost impus cu titlu obligatoriu, ci, eventual, ca opțiune/alegere a potențialilor ofertanți.

Prin urmare, verificarea conformității propunerilor tehnice prin testarea produselor ofertate nu este prevăzută în legislația din domeniul achizițiilor publice, care reglementează procedura simplificată, ci, este o cerință ce excede cadrului legal, de natură a îngreuna accesul la procedura de atribuire, pe considerente logistice și geografice, prin introducerea de condiții suplimentare care ar trebui îndeplinite de către ofertanți, cum ar fi furnizarea corpurilor de iluminat, a dispozitivelor de control a acestora, integrarea în rețeaua de date a autorității contractante, configurarea soft-ului ofertat pentru integrarea cu cel din patrimoniul autorității contractante etc.

Potrivit prevederilor legale anterior menționate, regula în domeniul achizițiilor publice este că autoritatea contractantă publică, în SEAP, caietul de sarcini în cadrul căruia se regăsesc specificațiile tehnice prin care descrie produsele, serviciile sau lucrările care îi sunt necesare, operatorii economici interesați depun tot în SEAP, în cadrul ofertei, propunerea tehnică elaborată conform caietului de sarcini, iar, comisia de evaluare verifică conformitatea propunerii tehnice depusă în SEAP, prin compararea acesteia cu propriul său caiet de sarcini.

În cazul în care constată că anumite înscrisuri depuse în cadrul propunerii tehnice au fost alterate, față de cele emise de către producător sau prezintă informații false, autoritatea contractantă are

obligația de a sesiza organele de specialitate ale statului, sub aspecte prevăzute fie de Codul civil, drept contravenții, fie de Codul penal, ca infracțiuni.

Din analiza caietului de sarcini, a proiectului tehnic publicat în rubrica aferentă clarificărilor din SEAP și a fișelor tehnice aferente diverselor subansamble, Consiliul reține că autoritatea contractantă a elaborat specificațiile tehnice într-o formă deosebit de detaliată, atât prin impunerea unor caracteristici tehnice, cât și prin invocarea unor standarde, situație în care, relevantă nu ar fi verificarea empirică a unor

mostre/eșantioane solicitate nelegal prin caietul de sarcini, ci, analiza înscrisurilor de natură tehnică provenite de la producător, prin care să fie confirmate caracteristicile produselor solicitate.

În mod evident, verificarea caracteristicilor tehnice ale unor produse relativ complicate din punct de vedere constructiv sau tehnologic, cum sunt cele din prezenta procedură, nu este un proces empiric, care să poate fi efectuat de către membrii comisiei de evaluare din cadrul orașului care a organizat prezenta procedură, datorită caracterului subiectiv al aprecierilor individuale, situație în care dorința autorității contractante de a testa în cadrul unei probe practice produsele oferite ar avea drept unic rezultat crearea unor circumstanțe de avantajare sau dezavantajare a unor operatori economici, cu încălcarea prevederilor art. 49-50 din Legea nr. 98/2016, prin crearea condițiilor evaluării subiective a caracteristicilor acestora, în condiții contrare principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, în special, a principiului transparenței.

Nu în ultimul rând, Consiliul reține că cerința privind proba practică implică furnizarea, de către toți ofertanții, pe perioada evaluării ofertelor, a unor mostre/eșantioane de produse din categoria celor oferite, situație reglementată de art. 179 lit. I) din Legea nr. 98/2016 care, însă, nu se referă la demersurile care pot fi efectuate de către comisia de evaluare pentru verificarea conformității propunerilor tehnice cu specificațiile din caietul de sarcini, ci, se referă la cerințele de calificare privind capacitatea tehnică și profesională.

Or, din analiza punctului de vedere rezultă că autoritatea contractantă nu a solicitat mostre pentru verificarea capacității tehnice a ofertantului, ci, pentru verificarea conformității ofertei cu specificațiile tehnice din caietul de sarcini.

În ceea ce privește art. 181 din Legea nr. 98/2016, invocat de autoritatea contractantă în punctul de vedere, acesta nu se referă la factorii de evaluare din cadrul criteriului de atribuire, ci la un cu totul alt aspect, și anume la cerințele de calificare.

Consiliul reține și faptul că, în cuprinsul fișelor tehnice elaborate de proiectant pe modelul formularului F5 reglementat de HG nr. 907/2016, au fost solicitate atât documente provenite de la producători (cum este cerința „se va prezenta fișa tehnică a produsului”, aflată la punctul 29 din fișa tehnică nr. 2, pag. 68 din proiectul tehnic, pag. 70 din fișierul pdf menționat anterior), cât și capturi de ecran pentru demonstrarea îndeplinirii cerințelor (a se vedea, cu titlu de exemplu, cerințele 34-38, aflate la pagina următoare, în cadrul aceluiași fișier).

Or, în condițiile în care a solicita deja înscrisuri de natură tehnică, care să conțină anumite informații concrete, care permit evaluarea obiectivă a conformității produselor, Consiliul apreciază că unicul scop

pentru care a impus efectuarea probei practice este eventuala respingere a unor oferte, pe baza unor aprecieri subiective ale membrilor comisiei de evaluare sau, altfel spus, de a dispune de o așa-zisă „*plasă de siguranță*” ce ar fi utilizată pentru eliminarea sau, dimpotrivă, pentru acceptarea unor oferte.

Prin urmare, constatând faptul că proba practică impusă de către proiectantul ISM PROCONS SRL Florești, jud Cluj în cadrul proiectului tehnic și asumată de autoritatea contractantă prin publicarea proiectului tehnic, în SEAP, ca anexă a caietului de sarcini, nu este legală

În cazul procedurilor simplificat, cum este prezenta procedură, Consiliul urmează să admită criticile SRL privind proba scrisă, urmând să oblige autoritatea contractantă la eliminarea acestora atât din caietul de sarcini (capitolul 4.6) cât și din anunțul de participare simplificat.

Totodată, urmare a admiterii primelor 2 critici din contestația formulată de SRL, Consiliul va dispune eliminarea factorului de evaluare P4, urmând ca autoritatea contractantă să aibă libertatea fie de a-l înlocui cu un alt factor de evaluare care să-i servească interesele fie să redistribuie punctajul acestuia către ceilalți factori de evaluare rămași.

Critica 3 urmează a fi respinsă, ca nefondată, deoarece cerința din fișa tehnică 2.5 nu se referă la capturi de ecran din aplicații instalate anterior de către ofertant, astfel cum susține, în mod eronat, contestatorul, ci are următoarea formulare:

„- Posibilitatea de a emite și exporta rapoarte în timp real despre trafic, a defectelor, și raport stare de funcționare senzor RADAR.

Se vor prezenta capturi de ecran pentru demonstrarea îndeplinirii cerinței”.

Rezultă că textul *„Posibilitatea de a emite și exporta rapoarte în timp real despre trafic, a defectelor, și raport stare de funcționare senzor RADAR”* este o specificație tehnică iar *„Se vor prezenta capturi de ecran pentru demonstrarea îndeplinirii cerinței”* este modalitatea de demonstrare a conformității propunerii tehnice cu respectiva cerință.

Cu alte cuvinte, pentru a verifica concret dacă ofertele îndeplinesc cerința anterior menționată, autoritatea contractantă a solicitat prezentarea de capturi de ecran cu respectiva funcționalitate, fără a impune o anumită proveniență a capturilor de ecran, astfel cum susține în mod eronat contestatorul.

Prin urmare, ofertanții au obligația de a prezenta capturi de ecran din aplicația pe care urmează să o furnizeze, astfel încât să demonstreze modalitatea concretă pe care o propun autorității contractante în vederea îndeplinirii necesității sale, astfel cum a fost definită în caietul de sarcini și anexele aferente.

Aceste capturi de ecran pot proveni de la o aplicație instalată „de test” la sediul ofertantului, poate fi extrasă/copiată din manuale, fișe tehnice, pagini de catalog de la furnizori sau poate proveni de la un client anterior, cu anonimizarea aferentă a tabelor care țin de Regulamentul GDPR.

Prin urmare, constatând faptul că aspectele invocate de SRL la punctul 3 din contestație sunt străine de cauză, fiind, aparent, copiate dintr-o altă contestație formulată anterior, Consiliul urmează a respinge, ca nefondată, critica de la punctul 3 din contestație.

Critica 4 urmează a fi admisă deoarece mențiunea că se dorește comunicarea prin unde radio în intervalul de frecvențe 2.42-2.48 nu este

uzuală și poate conduce la restricționarea nejustificată a accesului la procedura de atribuire.

În acest sens, se reține că, în cuprinsul punctului de vedere, autoritatea contractantă utilizează sintagma generică „2.4 GHz” care este mult mai frecvent utilizată, fiind caracteristică, spre exemplu, familiei de standarde IEEE 802.11 (așa-zisa rețea WLAN sau WIFI, disponibilă pentru conectarea telefoanelor mobile, laptop-urilor etc. în zone publice, cum sunt restaurante, hoteluri, săli de așteptare etc.) sau standardul IEEE 802.15.4 (cunoscut sub numele Zigbee), care permite

conectarea dispozitivelor de tip IoT (Internet of Things), cu un consum foarte mic de energie, de multe ori provenit din baterii de dimensiunea unei monezi (CR 2032, CR 2025 etc.).

Prin urmare, considerând că susținerile din punctul de vedere reflectă necesitatea obiectivă a autorității contractante, Consiliul o va obliga pe aceasta la remedierea cerințelor privind intervalul de frecvențe acceptate, în sensul indicării generice 2.4 GHz.

Cerința ca antena să fie integrată urmează a fi menținută, nefiind argumentat de către contestator caracterul restrictiv al acesteia.

Critica 5 urmează a fi admisă, motivat de faptul că producătorul/administratorul server-ului pe care sunt găzduite datele nu va fi parte la contract.

Este de notorietate faptul că majoritatea dispozitivelor de tip IoT sunt construite în alte țări, preponderent în China și funcționează pe baza unui server tip cloud, administrat de producătorul chinez.

Prin urmare, pretenția autorității contractante ca producătorul echipamentelor să emită o declarație strict pentru procedura organizată de este disproporționată și poate conduce la restricționarea nejustificată a accesului la procedura de atribuire.

Consiliul apreciază că argumentele autorității contractante, din punctul de vedere, privind intenția de utilizare pe 20 de ani a unei tehnologii găzduite pe serverul tip cloud al unui terț implică un mare risc deoarece tehnologia evoluează rapid, echipamentele de tehnică de calcul sunt înlocuite frecvent și nimic nu garantează autorității contractante că peste 20 de ani vor mai exista serverele pe care intenționează la acest moment să își salveze datele.

Prin urmare, Consiliul va dispune remedierea documentației de atribuire, în sensul acceptării și altor dovezi cu privire la găzduirea datelor pe server, inclusiv clauze contractuale care să-i garanteze continuitatea utilizării produselor fără costuri suplimentare în perioada indicată, datele de contact ale deținătorului serverului și modalitatea de contactare a acestuia după expirarea perioadei de găzduire inclusă în ofertă etc.

Cu privire la punctul 6 din contestație, referitor la rețeaua tip MESH cu minim 6 canale, Consiliul constată că societatea contestatoare s-a limitat la reproducerea cerințelor din caietul de sarcini și la invocarea unor paragrafe din decizii CNSC care îi sunt favorabile.

În ceea ce privește jurisprudența invocată de către contestator, Consiliul subliniază faptul că trimiterile la practica judiciară sunt relative la pricinile soluționate anterior, nu constituie izvor de drept și nici nu pot obliga la emiterea unei noi decizii într-un anumit sens, deoarece, precedentul judiciar nu constituie izvor de drept în sistemul românesc.

Potrivit Legii nr. 101/2016, în activitatea sa, Consiliul se supune numai legii, deciziile acestuia fiind pronunțate în temeiul legii. În aceeași direcție sunt și normele art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, care statuează independența completului de soluționare a contestațiilor, deciziile pronunțate fiind bazate pe stricta aplicare și respectare a legii, iar nu pe deciziile pronunțate anterior.

Raționamentul anterior se regăsește și în considerentele Deciziei nr. 2/19.01.2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție -

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în care s-a reținut faptul că „*Ab initio, Înalta Curte observă că în sistemul de drept românesc jurisprudența nu constituie izvor de drept, instanțele judecătorești nefiind ținute de soluțiile pronunțate anterior de alte instanțe. Hotărârile judecătorești au aplicabilitate numai la speță, efectele lor neputând fi extinse la cauze similare cu care instanțele au fost investite*”.

Susținerea contestatorului potrivit căreia „alte soluții pot asigura un număr superior de căi redundante soluției de tip MESH” urmează a fi respinsă, ca nemotivată, deoarece nu este însoțită de nicio probă, astfel cum impun prevederile art. 249 Cpc și principiul de drept „*probatio incumbit ei qui digit, non ei qui negat*”.

În ceea ce privește susținerea contestatorului referitor la o exemplificare a autorității contractante privind neacceptarea unei soluții cu concentrator de date pe considerentul că un potențial defect duce la întreruperea comunicației cu un grup mare de aparate apare a fi copiată din altă contestație, motivat de faptul că nu a fost identificată în prezenta documentație de atribuire iar contestatorul nu a indicat proveniența ei.

Critica 7, privind securizarea echipamentelor prin cod PIN urmează a fi admisă deoarece codul PIN este doar o modalitate particulară adoptată de o parte din fabricanți pentru asigurarea că doar persoanele avizate pot să acceseze echipamentele.

Prin urmare, determinând că necesitatea autorității contractante constă în securizarea echipamentelor iar codul PIN este doar o caracteristică constructivă a unora dintre echipamente, Consiliul va dispune remedierea documentației de atribuire, în sensul acceptării și altor modalități echivalente sau superioare acesteia.

Critica 8, privind senzorul radar, urmează a fi respinsă, ca nefondată, deoarece argumentele autorității contractante din punctul de vedere, reproduse din documentația de atribuire, demonstrează încadrarea detecției cu senzori PIR și radar în țintele impuse prin ghidul de finanțare, respectiv ca sistemul de iluminat propus să fie inteligent și dinamic: „*sistemul de Telegestiune, prin elementele sale componente (hardware si software), va avea capabilitatea să controleze, să monitorizeze, să măsoare și să gestioneze funcționarea în parametri optimi a rețelei de iluminat public stradal și pietonal a localității, cu obținerea de reduceri semnificative de emisii de CO2, de consum de energie electrică, respectiv a costurilor de exploatare și îmbunătățind, în același timp, fiabilitatea sistemului de iluminat public. Controlul lămpilor se va realiza cu ajutorul controlerelor inteligente. De asemenea, aparatele pot fi **controlate în mod dinamic cu ajutorul senzorilor de mișcare PIR și RADAR** integrați în sistem*”.

Cu privire la critica 9, se reține că societatea contestatoare pare a fi nemulțumită de modalitatea de comunicare aleasă de autoritatea contractantă, față de care Consiliul s-a pronunțat anterior, în cadrul criticii 4.

În cadrul fișei senzorului de particule din aer nu a fost solicitată comunicarea prin rețea GSM, astfel încât formularea contestatorului nu se poate referi la pretinsul caracter restrictiv al unei astfel de cereri iar eventuala obligare a autorității contractante la înlocuirea rețelei wireless MESH, care este gratuită, cu o rețea de telefonie mobilă, care presupune

plata lunară a unor abonamente, sunt de reținut argumentele autorității contractante din punctul de vedere, din care rezultă că necesitatea sa nu include plata unor astfel de cheltuieli.

Și în această situație, modalitatea confuză de formulare a criticii pare a sugera că aceasta a fost copiată din altă contestație, referitoare la altă procedură, fără adaptarea corespunzătoare.

În ceea ce privește oportunitatea achiziționării senzorilor de particule din aer, Consiliul reține că aceasta nu reprezintă o chestiune de legalitate, care să poate fi cenzurată de către CNSC ci reprezintă o chestiune de oportunitate, situată în marja de apreciere a autorității contractante.

Prin urmare, cu unica observație privind frecvența rețelei de comunicație, care va fi remediată astfel cum s-a reținut la punctul 4, Consiliul va respingem în rest, ca nefondată, critica 9.

Cu privire la punctul 10 din contestație, Consiliul reține că societatea contestatoare este nemulțumită de faptul că display-ul tactil de minim 4 inch și modalitatea de comunicare ar conduce către un anumit produs.

Prin punctul de vedere, autoritatea contractantă indică un produs provenind de la un alt fabricant, despre care susține că ar avea același tip de ecran și modalități de comunicație similare cu cel solicitat în cadrul prezentei proceduri. Totodată susține că atașează punctului de vedere dovezi privind aceste echipamente, care ar îndeplini cerințele din fișa tehnică.

Verificând înscrisurile transmise la dosarul cauzei, Consiliul reține că, în anexa punctului de vedere nu se regăsesc niciun fel de anexe/atașamente, astfel cum a menționat autoritatea contractantă în punctul de vedere.

Punctul de vedere a fost transmis prin corespondență electronică (e-mail), are atașat un singur fișier cu extensia pdf, conținând 24 de pagini, care a fost printat și atașat în integralitate dosarului cauzei.

Sigura probă administrată de către autoritatea contractantă cu privire la aceste echipamente despre care pretinde că ar îndeplini cerințele, este o poză de foarte slabă calitate, inserată la pag. 19 din punctul de vedere, pe care se distinge denumirea „C-Box 10”.

Întrucât autoritatea contractantă nu a transmis la dosarul cauzei fișa tehnică a aparatului „C-Box 10”, Consiliul a procedat la identificarea acesteia, constatând că este disponibilă spre consultare publică pe pagina web a producătorului CityLight, la adresa internet <https://city-light.dk/product/c-box/> însă dimensiunea ecranului nu este de minim 4 inch, astfel cum a solicitat autoritatea contractantă în punctul de vedere, ci este de 3,5 inch.

Prin urmare, nu se susține argumentul autorității contractante, potrivit căreia ar exista și alte aparate în afară de cel identificat de contestator.

Analizând cerințele criticate la punctul 10, Consiliul reține că autoritatea contractantă nu a definit cerința privind ecranul prin menționarea vreunor necesități pe care să le satisfacă acesta, respectiv nu a menționat ce funcții trebuie să asigure ecranul ci a menționat anumite caracteristici constructive adoptate de fabricantul e-Save pentru produsului identificat de contestator (dimensiunea de 4 inch și

modalitatea de interacțiune tactilă), cu rezultatul restricționării nejustificate a accesului la procedura de atribuire pentru toți operatorii economici, cu excepția celui menționat anterior.

În absența unor explicații concludente pe care să se fundamenteze cerința privind ecranul tactil de minim 4 inch inserată în fișa tehnică drept specificație tehnică obligatorie, Consiliul apreciază că respectiva cerință îngreuește participarea la achiziție a operatorilor economici furnizori de echipamente pentru iluminat care corespund utilității urmărite de autoritatea contractantă.

Consiliul reține că, raportat la nevoile sale, autoritatea contractantă este singura în măsură să decidă asupra acestora și asupra modalității de satisfacere a lor, însă această decizie nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate, de natură a restrânge concurența între agenții economici, întrucât s-ar aduce atingere principiilor care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică – nediscriminare și tratament egal.

Deoarece autoritatea contractantă nu a prezentat niciun argument concret și relevant și, cu atât mai puțin, documente care să îi acorde dreptul de a interzice participarea furnizorilor ale căror echipamente au alte specificații tehnice/tehnologice, însă, acoperă necesitatea pe care o urmărește autoritatea, prin aceste cerințe a încălcat și prescripțiile art. 2 alin. (2) lit. a) și b) din legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice. Scopul legislației privind achizițiile publice este de promovare a concurenței între operatorii economici, inclusiv, prin eliminarea obstacolelor nejustificate, cum este cerința expusă în cauza de față. A fost restrâns, în acest fel, numărul operatorilor economici care pot participa la procedură.

Din perspectiva legii privind achizițiile publice, prin nediscriminare se înțelege asigurarea condițiilor de manifestare a concurenței reale pentru ca oricare operator economic, indiferent de naționalitate, să poată participa la procedura de atribuire și să aibă șansa de a deveni contractant, iar prin tratament egal se înțelege stabilirea și aplicarea, oricând pe parcursul procedurii de atribuire, de reguli, cerințe și criterii identice pentru toți operatorii economici, astfel încât aceștia să beneficieze de șanse egale de a deveni contractanți.

Față de cele de mai sus, Consiliul reține incidența, în speță, a prevederilor art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, potrivit căreia „*Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori*

economici sau produse” deoarece prin specificațiile tehnice din caietul de sarcini, autoritatea contractantă a descris în fapt un anumit produs, favorizând astfel operatorii economici care furnizează acest produs în defavoarea tuturor celorlalți.

Norma juridică anterior menționată transpune, în dreptul național ,prevederile art. 42 alin. (4) din Directiva 2014/24/UE, potrivit căroră „*Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele*

sau serviciile furnizate de un anumit operator economic, și nici nu se referă la o marcă, la un brevet, la un tip, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor întreprinderi sau produse. Această mențiune sau trimitere este autorizată, cu titlu excepțional, în cazul în care nu este posibilă o descriere suficient de exactă și de inteligibilă a obiectului contractului în conformitate cu alineatul (3). Mențiunea sau trimiterea respectivă este însoțită de cuvintele «sau echivalent»”.

Scopul reglementărilor anterior menționate se regăsește în cadrul considerentului 74 al Directivei 2014/24/UE, potrivit căruia „*Specificațiile tehnice stabilite de achizitorii publici trebuie să permită ca achizițiile publice să fie deschise concurenței și să îndeplinească obiectivele de sustenabilitate. În acest scop, ar trebui să fie posibilă prezentarea unor oferte care să reflecte diversitatea soluțiilor tehnice, a standardelor și a specificațiilor tehnice de pe piață, inclusiv a celor definite pe baza criteriilor de performanță legate de ciclul de viață și de sustenabilitatea procesului de producție a lucrărilor, a produselor și a serviciilor.*

Prin urmare, specificațiile tehnice ar trebui elaborate în așa fel încât **să se evite** restrângerea în mod artificial a concurenței prin **cerințe care** favorizează un anumit operator economic, în sensul că **preiau caracteristicile esențiale ale produselor, serviciilor sau lucrărilor oferite în mod obișnuit de acel operator economic**. Elaborarea specificațiilor tehnice în termeni de cerințe de performanță și funcționale permite, în general, îndeplinirea acestui obiectiv în cel mai bun mod posibil. Cerințele funcționale și de performanță sunt, de asemenea, mijloace adecvate de favorizare a inovării în achizițiile publice și ar trebui să fie utilizate la o scară cât mai largă cu putință. În cazul în care se face trimitere la un standard european sau, în absența acestuia, la un standard național, ofertele care au la bază soluții echivalente ar trebui să fie luate în considerare de către autoritățile contractante. Responsabilitatea de a face dovada echivalenței cu eticheta solicitată ar trebui să revină operatorului economic”.

În cauza C-417/17 CJUE a declarat că „Articolele 18 și 42 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretate în sensul că nu impun autorității contractante, **la stabilirea specificațiilor tehnice ale unei cereri de ofertă având ca obiect achiziționarea de produse medicale, să acorde prevalență, de principiu, fie importanței caracteristicilor individuale ale aparatelor medicale, fie importanței rezultatului funcționării acestor aparate, ci impun ca specificațiile tehnice, în ansamblul lor, să respecte principiile egalității de tratament și proporționalității**. Revine instanței de trimitere sarcina de a aprecia

*dacă, în cauza cu care este sesizată, specificațiile tehnice în cauză corespund acestor cerințe” având în vedere considerentele: „35. În plus, se precizează la articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2014/24 **că o achiziție nu poate fi concepută cu intenția de excludere a acesteia din domeniul de aplicare al directivei menționate sau de restrângere artificială a concurenței și că se consideră că se restrânge artificial concurența în cazul în care achiziția este concepută cu intenția favorizării sau a dezavantajării nejustificate a anumitor operatori economici.***

36. În aceeași ordine de idei, considerentul (74) al Directivei 2014/24 enunță că specificațiile tehnice ar trebui „elaborate în așa fel încât să se evite restrângerea în mod artificial a concurenței prin cerințe care favorizează un anumit operator economic, în sensul că preiau caracteristicile esențiale ale produselor, serviciilor sau lucrărilor oferite în mod obișnuit de acel operator economic”. Astfel, tot potrivit acestui considerent, **„ar trebui să fie posibilă prezentarea unor oferte care să reflecte diversitatea soluțiilor tehnice, a standardelor și a specificațiilor tehnice de pe piață”**.

37. Respectarea acestor cerințe este cu atât mai importantă atunci când, precum în speță, specificațiile tehnice care figurează în caietul de sarcini al unui contract de achiziții sunt formulate în mod deosebit de detaliat. **Astfel, cu cât specificațiile tehnice sunt mai detaliate, cu atât este mai important riscul ca produsele unui anumit producător să fie favorizate.**

38. Desigur, după cum rezultă din articolul 42 alineatul (4) din Directiva 2014/24, este posibil, cu titlu excepțional, în cazul în care nu este posibil să se furnizeze o descriere suficient de precisă și de inteligibilă a obiectului contractului de achiziții publice în conformitate cu articolul 42 alineatul (3) din această directivă, să se facă referire la un anumit producător, la o anumită origine sau la un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic ori la o marcă sau la un brevet, în măsura în care obiectul contractului justifică acest lucru, iar condițiile stabilite în acest scop de Directiva 2014/24 sunt respectate, în special ca o astfel de referire să fie însoțită, în documentele contractului de achiziții publice, de termenii „sau echivalent”. Cu toate acestea, având în vedere natura derogatorie a acestei dispoziții, condițiile în care autoritatea contractantă poate utiliza o asemenea posibilitate trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte.

39. Astfel, potrivit jurisprudenței în domeniul contractelor de achiziții publice de bunuri, faptul de a nu adăuga mențiunea „sau echivalent” după desemnarea, în caietul de sarcini, a unui produs determinat poate nu numai să descurajeze operatorii economici care utilizează sisteme similare acestui produs să participe la cererea de ofertă, ci și să împiedice fluxul de importuri în comerțul transfrontalier în Uniune, rezervând piața doar acelor furnizori care își propun să utilizeze produsul indicat în mod specific (a se vedea în acest sens Ordonanța din 3

decembrie 2001, Vestergaard, C- 59/00, EU:C:2001:654, punctul 22 și jurisprudența citată).

40. Având în vedere elementele care precedă, revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă, ținând seama de marja de apreciere de care dispune autoritatea contractantă pentru a stabili specificațiile tehnice potrivit cerințelor calitative în funcție de obiectul contractului în cauză, caracterul deosebit de detaliat al specificațiilor tehnice în discuție în litigiul principal nu conduce la favorizarea în mod indirect a unui ofertant.

41. De asemenea, **este important ca gradul de detaliere a specificațiilor tehnice să respecte principiul proporționalității,**

ceea ce implică în special o analiză a aspectului dacă acest grad de detaliere este necesar în vederea realizării obiectivelor urmărite."

Consiliul reține că asigurarea concurenței este unul din principiile legislației din domeniul achizițiilor publice, aspect subliniat la art. 18 din Directiva 2014/24/UE prin sintagma „Conceptul achiziției **nu se poate face cu** intenția de excludere a acesteia din domeniul de aplicare al prezentei directive sau **restrângerea artificială a concurenței**. Se consideră că se restrânge artificial concurența în cazul în care **conceptul achiziției este făcut cu intenția favorizării** sau dezavantajării **nejustificate a anumitor operatori economici**".

În cauza **C-296/15 CJUE** a reținut în considerentele 82-83

următoarele „82. Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, pentru aprecierea respectării de către un stat membru a principiului proporționalității în domeniul sănătății publice, trebuie să se țină seama de faptul că sănătatea și viața persoanelor ocupă primul loc între bunurile și interesele protejate de Tratatul FUE și că revine statelor membre sarcina de a decide cu privire la nivelul la care înțeleg să asigure protecția sănătății publice, precum și cu privire la modul în care acest nivel trebuie atins. Întrucât nivelul menționat poate varia de la un stat membru la altul, este necesar să se recunoască statelor membre o marjă de apreciere (a se vedea în special Hotărârea din 11 septembrie

2008, Comisia/Germania, C- 141/07, EU:C:2008:492, punctul 51,

Hotărârea din 19 mai 2009, Apothekerkammer des Saarlandes și alții,

C- 171/07 și C- 172/07, EU:C:2009:316, punctul 19, Hotărârea din 21

iunie 2012, Susisalo și alții, C- 84/11, EU:C:2012:374, punctul 28,

*Hotărârea din 5 decembrie 2013, Venturini și alții, C- 159/12-C- 161/12,
EU:C:2013:791, punctul 59, și Hotărârea din 19 octombrie 2016,*

Deutsche Parkinson Vereinigung, C- 148/15, EU:C:2016:776, punctul

*30). 83. Rezultă însă tot din jurisprudența Curții că o **reglementare care este de natură să restrângă o libertate fundamentală garantată prin Tratatul FUE, cum este libera circulație a mărfurilor, poate fi justificată în mod valabil numai dacă este de natură să asigure realizarea obiectivului legitim urmărit și nu depășește ceea ce este necesar pentru ca acesta să fie atins** (a se vedea în acest sens, în domeniul sănătății publice, Hotărârea din 11*

septembrie 2008, Comisia/Germania, C- 141/07, EU:C:2008:492,

punctul 48, și Hotărârea din 9 decembrie 2010, Humanplasma,

C- 421/09, EU:C:2010:760, punctul 34)."

Din analiza prevederilor legale anterior menționate, Consiliul reține că, restrângerea concurenței prin favorizarea nejustificată a anumitor operatori economici este interzisă cu desăvârșire, fiind permisă, în schimb, indicarea produselor comercializate de către un anumit operator economic, doar dacă acest lucru este justificat de obiectul contractului.

Raționamentul anterior se regăsește și în considerentele Hotărârii nr. 144/27.02.2020 pronunțată de Curtea de Apel Iulia în dosarul nr. 70/57/2020.

Având în vedere considerentele anterior, Consiliul urmează să admită critica privind ecranul tactil de minim 4 inch de la punctul 10 din contestație și să dispună eliminarea cerinței din documentația de atribuire.

Partea din critica 10 privind conectivitatea va fi analizată împreună cu critica 11, sens în care Consiliul constată că societatea contestatoare este în eroare, deoarece prin fișa tehnică nr. 2 nu se impune conexiune celulară ci, dimpotrivă, se solicită conectivitate prin radio care să nu necesite costuri suplimentare cum sunt cele GSM iar fișa tehnică nr. 2.4 prevede 3 modalități alternative de conectare la Internet, prin GSM/GPRS/UMTS (așa numita rețea GSM 2G), prin GSM/LTE (versiunea 3G a rețelei GSM) sau prin cablu de rețea, care să poată fi conectat la o rețea existentă, un convertor de fibră optică etc.

În ceea ce privește mențiunile cu privire la rețeaua 2.42-2.48 GHz din critica 11, Consiliul va reitera considerațiile de la punctul 4, privind larga disponibilitate a dispozitivelor mobile care comunică în frecvențe situate în jurul valorii de 2.4 GHz.

Prin urmare, Consiliul va respinge, ca nefondate, aceste critici.

Cu privire la critica 12, se reține că societatea contestatoare este nemulțumită de contradicția între partea descriptivă a proiectului tehnic, în care sunt menționați conectori Nema sau similari și fișele tehnice în

care susține că s-ar regăsi specificații tehnice caracteristice unui alt tip de conector, intitulat Zhaga.

Cu toate acestea, Consiliul constată că SRL s-a limitat să reproducă în contestație un fragment dintr-o fișă tehnică în care este evidențiată cu marker colorat o cerință privind tensiunea de alimentare 24V CC, fără a explica raționamentul prin care deduce că tensiunea respectivă ar conduce la restricționarea accesului la procedura de atribuire.

Prin urmare, constatând că SRL nu a respectat prevederile art. 249 Cpc, Consiliul urmează a respinge, ca nemotivată critica acestuia de la punctul 12 din contestație.

Critica 13 urmează a fi admisă, prin achiesarea autorității contractante, având în vedere recunoașterea acesteia din punctul de vedere, conform căruia *„Dintr-o eroare de redactare, la completarea cerințelor din fișa tehnică la care face referire contestatoarea, s-a omis introducerea standardului EN 60598. Pentru remedierea acestei erori, precizăm aici, în mod clar, că se va accepta și standardul EN 60598.*

Având în vedere că informațiile asupra cărora a achiesat autoritatea contractantă se regăsesc doar în punctul de vedere, în vederea respectării principiului transparenței, o va obliga pe aceasta la publicarea în SEAP a clarificărilor asupra cărora a achiesat.

Critica 14 urmează a fi respinsă, ca nefondată, pentru mai multe motive.

În primul rând, contestatorul menționează în textul criticii că este nemulțumit de frecvența dispozitivului USB dongle însă toate capturile de ecran prezentate conțin doar referiri la cerința ca accesul la diverse componente să se realizeze prin acel USB dongle.

Sub acest aspect, critica apare ca fiind nemotivată, contestatorul nefiind în măsură nici măcar să indice o anumită frecvență, cu atât mai puțin să formuleze critici privind pretinsul caracter nelegal al acesteia.

În al doilea rând, contestatorul formulează argumente străine de prezenta cauză, preluate probabil din alte contestații formulate în cadrul altor proceduri, în care a fost impusă modalitatea de comunicare prin rețele de telefonie mobilă (GSM).

Or, astfel cum s-a reținut anterior, prezenta procedură presupune ca toată comunicarea între controllere să se efectueze printr-o rețea tip MESH, nu prin telefonie mobilă.

Prin urmare, argumentele contestatorului nu se referă la prezenta procedură.

În fine, cu privire la dispozitivul USB dongle, Consiliul apreciază că acesta a fost solicitat, în mod corect, pentru a permite unui eventual laptop să acceseze direct rețeaua MESH, în vederea unor operațiuni de diagnoză, mentenanță etc.

Câtă vreme nu a fost impusă comunicarea între controlere printr-un anumit tip de rețea, care să fie deja disponibilă la sediul autorității contractante, era normal ca aceasta să se asigure și că va primi, urmare a semnării contractului, o modalitate de accesare directă a rețelei, sens în care a formulat cerințele cu privire la USB dongle.

Critica 15 urmează a fi respinsă, ca nefondată, deoarece, pe de o parte, sunt relevante explicațiile autorității contractante, din punctul de vedere, privind solicitarea senzorului pentru îndeplinirea obiectivelor din ghidul de finanțare, la sistemul iluminat să fie inteligent și dinamic iar,

pe de altă parte, deoarece tehnologia Radar 24 Ghz banda K nu este caracteristică unui număr restrâns de fabricanți ci este utilizată inclusiv în aparatele radar auto și detectoarele anti-radar disponibile pe piață, senzorii pentru deschiderea ușilor automate de la anumite sedii de birouri/hoteluri/ magazine etc.

Critica 16 urmează a fi admisă, ținând cont de susținerile autorității contractante, din punctul de vedere, în care menționează că afirmația ar fi mincinoasă afirmația contestatorului privind caracterul obligatoriu al certificării D4i, motiv pentru care va dispune remedierea cerințelor criticate la punctul 16, în sensul solicitat de contestator.

Critica 17 urmează a fi respinsă, având în vedere considerentele de la punctul 4 din prezenta, în care au fost menținute cerințele cu privire la rețeaua de tip MESH pe 2.4 GHz și faptul că standardele criticate de SRL se referă la acest tip de comunicație.

În ceea ce privește critica 18, Consiliul urmează să o admită, având în vedere că dimensiunile fixe impuse de autoritatea contractantă pentru unghiurile de detecție sunt de natură să restricționeze în mod nejustificat accesul la procedura de atribuire, situație facil de remediat prin acceptarea marjei de toleranță de $\pm 10\%$ solicitată de contestator.

Situația este similară și în ceea ce privește consumul maxim de energie, motivat de faptul că diferența de $\pm 10\%$ față de limita de 0,7W solicitată de autoritatea contractantă este neglijabilă însă poate conduce la îmbunătățirea concurenței în cadrul procedurii.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite, în parte, în ceea ce privește factorul de evaluare P4, proba practică, intervalul frecvențelor de comunicație între controllere, declarația de la producătorul/administratorul server-ului pe care sunt găzduite datele, codul PIN, display-ul tactil de minim 4 inch, standardul EN 60598, certificările D4i, DALI și marja de toleranță pentru senzorul radar, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă iar, pe cale de consecință, va obliga autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire cu respectarea prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei, în termen de 10 zile de la comunicare.

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge, în rest, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Referitor la solicitarea contestatorului privind acordarea cheltuielilor de soluționare, Consiliul va reține că, potrivit art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, „*Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. **Cuantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate***”

sunt prezentate în cerere, care **trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației**".

Ori, întrucât contestatorul nu a depus documente doveditoare din care să rezulte natura și cuantumul cheltuielilor efectuate, Consiliul va respinge, ca nedovedită, solicitarea acestuia privind obligarea autorității contractante la plata de cheltuieli de soluționare.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Admite, în parte, în ceea ce privește factorul de evaluare P4, proba practică, intervalul frecvențelor de comunicație între controllere, declarația de la producătorul/administratorul server-ului pe care sunt găzduite datele, codul PIN, display-ul tactil de minim 4 inch, standardul EN 60598, certificările D4i, DALI și marja de toleranță pentru senzorul radar, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă iar, pe cale de consecință, obligă autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire cu respectarea prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei, în termen de 10 zile de la comunicare.

Respinge, în rest, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Respinge, ca nedovedită, solicitarea contestatorului SRL privind acordarea cheltuielilor de soluționare.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

Complet de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice:

Consilier de soluționare

.....

PREȘEDINTE

.....

Consilier de soluționare

....

Redactat practicaua deciziei

....

Redactată în 4 (patru) exemplare originale, conține 36 (treizecișase) pagini